

(สำเนา)

วันที่ ๑๓๖/๒๕๖๙ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๙ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กระทู้ถามแยกเฉพาะที่ ๐๑๓

สภาผู้แทนราษฎร

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ทหารไทยเหยียบกับระเบิดสูญเสียข้อเท้าขาดและขาขาดรวม ๑๓ ราย พื้นที่ชายแดนประเทศไทย-ประเทศ
กัมพูชา

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

จากสถานการณ์การปฏิบัติหน้าที่ของกำลังพลทหารไทยในการลาดตระเวนตามแนวชายแดน
ประเทศไทย-ประเทศกัมพูชา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ยังคงมีความเสี่ยงจากทุ่นระเบิดและวัตถุระเบิดตกค้าง
จากความขัดแย้งในอดีต มีกำลังพลได้รับบาดเจ็บจากการเหยียบทุ่นระเบิดสังหารบุคคล ส่งผลให้ทหารสูญเสีย
ข้อเท้าและขา รวมจำนวน ๑๓ ราย จากเหตุการณ์ดังกล่าวไม่ใช่แต่เพียงเป็นความสูญเสียของกองทัพ แต่ยังเป็น
ความเจ็บปวดของครอบครัว พ่อ แม่ ลูก และคนที่รักของทหารทุกคน ผู้ซึ่งยืนหยัดปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
เสียสละ เพื่อปกป้องอธิปไตยและความปลอดภัยของประชาชน จึงขอแสดงความห่วงใยและขอเป็นกำลังใจ
ให้กับทหารทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย และเห็นว่ารัฐจำเป็นต้องมีมาตรการเชิงรุก เพื่อป้องกัน
ไม่ให้เกิดความสูญเสียซ้ำอีกในอนาคต เพราะไม่ควรต้องมานับจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บรายที่ ๑๔ หรือรายที่ ๑๕
ต่อไป เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับกำลังพล และยกระดับความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ปัจจุบันอุปกรณ์ตรวจจับทุ่นระเบิดที่อาศัยการตรวจจับโลหะมีข้อจำกัด เนื่องจากทุ่นระเบิด
รุ่นใหม่ถูกพัฒนาให้ใช้วัสดุที่ไม่ใช่โลหะ กระทรวงกลาโหมมีแนวทางในการพัฒนาหรือจัดหาเทคโนโลยีตรวจจับ
รูปแบบใหม่ เช่น ระบบหลายเซนเซอร์ (multi-sensor) หรือเรดาร์ทะลุพื้นดิน (GPR) โดยเฉพาะ
มีการพิจารณาในเชิง “ความคุ้มค่า” (cost- effectiveness) และ “ความเหมาะสมกับการใช้งานจริง” เพื่อให้
สามารถจัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ แต่ไม่เป็นภาระงบประมาณเกินความจำเป็น และสามารถใช้งานได้
อย่างแพร่หลายในภาคสนาม หรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๒. สำหรับอุปกรณ์หุ่นยนต์เก็บกู้หรือกวาดทุ่นระเบิดที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ยังมีข้อจำกัดในพื้นที่
ชายแดนประเทศไทย-ประเทศกัมพูชา ซึ่งมีลักษณะเป็นป่าเขา พื้นที่ขรุขระ และมีสิ่งกีดขวางจำนวนมาก
กระทรวงกลาโหมมีแผนในการจัดหาหรือพัฒนาอุปกรณ์เฉพาะทางที่เหมาะสมกับภูมิประเทศดังกล่าวหรือไม่
และมีแนวทางในการออกแบบหรือเลือกใช้อุปกรณ์ที่เรียบง่าย ทนทาน ซ่อมบำรุงได้ในพื้นที่ และมีต้นทุน
ที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในระยะยาวมากกว่าการพึ่งพาเทคโนโลยีขั้นสูงที่มีราคาสูง แต่ไม่ตอบโจทย์
การใช้งานจริงหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในห้องกระทู้ถาม

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักการประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จินณ์ตวรรณ ไตรสรณกุล

(นางสาวจินณ์ตวรรณ ไตรสรณกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

จังหวัดศรีสะเกษ

ประภัทรพร พิมพ์

แทน